

Xarxa Coral

La Casa dels Cants

Diumenge, 17 d'octubre de 2021 – 18 h

Sala de Concerts

Amb el suport de:

Membre de:

Programa

Cor Zóngora (Montserrat Meneses, directora)

Cor Tyrichae (Andreu Ferré, director)

Orfeó Català (Pablo Larraz, director principal; Simon Halsey, director artístic)

COR ZÓNGORA

Àlvaro Carnicero Fernández, piano

Anna Urpí Baldrís, violí

Esther Buendia Rius, violí

Montserrat Meneses Sendrós, direcció

Carlota Baldrís (1960)

Rondalla del bou

Albert Solé (1948)

Les tres ninetes

Frederic Mompou (1893-1987)

Damunt de tu només les flors

Arranjament coral de Jordi Domènech

Edwar Elgar (1857-1934)

The snow

Steve Murray (1939)

Train travel suite

“Crossing Kansas by train”

“Window”

“Travel”

“From a railway carriage”

COR TYRICHAE

Jordina Setó Estradé, piano

Andreu Ferré Llaó, director

Josep Vila i Casañas (1966)

Cançó de l'instant

Ricard Castells (1901-1980)

Els degotalls (sardana)

Miquel Tortell (1802-1868)

Aubada

Josep Prenafeta (1936-2011)

Molt lluny d'aquí (sardana)

Popular

Rondalles de l'Ebre

Arranjament Andreu Ferré Llaó

Josep Ollé i Sabaté (1987)

Cançó de l'Ebre

Lluís Llach (1948)

Cançó a Mahalta

Arranjament de Josep Ollé i Sabaté

ORFÈO CATALÀ

Joan Seguí, orgue

Pablo Larraz, director

Samuel Sebastian Wesley (1810-1876)

Thou wilt keep him

Wash me thoroughly

Charles Villiers Standord (1852-1924)

Beati quorum via

Hubert Parry (1848-1918)

“Never weather-beaten sail”, de *Songs of farewell*

Herbert Howells (1892-1983)

“Requiem aeternam”, del *Requiem*

CANTS COMUNS

Artur Gaya i Jordi Fusté

Mare

Versió coral d'Andreu Ferré

Pau Casals (1876-1973)

Nigra sum

Josep Ollé i Sabaté (1987)

Ave Virgo sanctissima

Lluís Millet (1867-1941)

El cant de la senyera

Durada aproximada del concert: 85 minuts aproximadament, sense pausa.

#coral

Poema

Supera-la

La llur,
com mil columnes espinals,
vomita
espais i auguris.

Això significa
que el
sol
està
a punt
de ser
embalsamat.

Jo soc un poeta religiós
però la meva religió
no és la vostra
sinó l'amor
d'estar enamorat
de totes
les coses.

Sabem que som
déus
puix si no ho fóssim
no
podríem ser.

Jaume C. Pons Alorda

Riu, bèstia (2021)

Comentari

Enguany el Xarxa Coral arriba a la seva desena edició. Ens omple de satisfacció veure com aquest projecte d'intercanvi entre cors i poblacions del territori s'ha consolidat com un dels eixos de la nostra programació. Poder agermanar-nos amb altres cors i ajudar a divulgar i promoure el cant coral arreu de Catalunya és un dels objectius fundacionals de l'Orfeó.

Al llarg d'aquests deu anys hem pogut compartir escenaris amb una vintena de corals, tot oferint concerts a les ciutats respectives i acollint-los al nostre estimat Palau.

En aquesta edició tan especial comptem amb dos cors que també estan d'aniversari: el Cor Zógora del Vendrell, que celebra el seu quart de segle, i el Cor Tyrichae de Tortosa, que havia de participar-hi l'any passat celebrant el seu vintè aniversari, però que per la pandèmia va haver d'ajornar-hi la participació fins a l'edició present.

Des dels inicis, ara fa vint-i-cinc anys, el Cor Zógora s'ha marcat com a objectiu donar veu al repertori popular i sobretot als compositors catalans, especialment els vendrellencs. Ens fa molta il·lusió avui interpretar la *Rondalla del bou*, de la compositora vendrellenca Carlota Baldrís i poesia de Marià Manent, i *Les tres ninetes*, tradicional catalana amb una harmonització encarregada pel cor al compositor també vendrellenc Albert Solé. Ambdós, Baldrís i Solé, han estat directors de l'escola i persones molt vinculades al cor. En el mateix camí de donar veu a compositors catalans, *Damunt de tu només les flors* de Frederic Mompou amb l'arranjament coral de Jordi Domènech.

A continuació una obra d'una gran bellesa, *The snow* d'Edward Elgar a partir d'una poesia preciosa sobre la neu de la seva esposa Alice Elgar, i en la qual, a banda del piano, comptarem amb la companyia de dos violins.

L'última obra, *Train travel suite*, són quatre cançons compostes pel nord-americà Steve Murray sobre lletres de quatre poetes diferents que ens descriuen diverses escenes d'un viatge en ferrocarril: el paisatge de Kansas, la foscor de la nit trencada pels llampecs de llum de les ciutats; el desig d'agafar un tren que mai no arribarà –en una al·legoria clara als trens de la vida que ens passen– i tot allò que es veu amb els ulls d'un infant: fades, bruixes, ponts, cases, rius i molins que des del tren veiem d'un cop d'ull i que ens desapareixen per sempre.

El repertori que us presentem avui forma part del concert *Tradició i poesia*, que el Cor ha pogut interpretar diverses vegades arreu del territori.

Montserrat Meneses, directora del Cor Zóngora

La cançó catalana és l'eix del programa que presenta el Cor de Cambra Tyrichae. Un repertori que posa en relleu els poetes, els músics, la tradició i el territori.

El ritme de “*la més bella de totes les danses que es fan i es desfan*” batega en dues sardanes amb textos nostàlgics, l'un dedicat a la Verge de Montserrat i les muntanyes que l'acullen, i l'altre al món personal i íntim de Màrius Torres. La poesia simbolista de Torres, en un estil musical ben diferent de l'anterior, torna a ser present a *Cançó a Mahalta*.

La proposta musical del Tyrichae no deixa de banda la música de les Terres de l'Ebre, ja sigui amb cançons d'arrel tradicional o obres d'autors ebrencs: músics i poetes. Aquest compromís amb el territori fa que el Cor de Cambra Tyrichae promogui la creació de nou repertori que ha anat encarregant i estrenant al llarg de la seva trajectòria. Les *Rondalles de l'Ebre* i *Cançó de l'Ebre*, obra que dona nom al CD enregistrat en el desè aniversari del Cor, en són una mostra.

Andreu Ferré, director del Cor Tyrichae

Al concert d'avui l'Orfeó Català us oferirà un petit recorregut per alguns dels compositors anglesos més destacats de l'època victoriana i principis del segle XX. Iniciarem el recorregut interpretant dues obres del compositor S. S. Wesley: el serè i reflexiu *Thou wilt keep him in perfect peace* i el dràmatic i colpidor *Wash me throughly*. Contemporani de Felix Mendelssohn, Wesley va saber impregnar els seus prop de quaranta *anthems* per a cor i orgue del llenguatge romàntic del seu temps dotant els textos de dramatisme i color. Continuarem el programa amb un dels tres motets, op. 38, de Ch. V. Stanford: *Beati quorum via*. Peça editada el 1905, ha esdevingut una de les obres més interpretades del repertori romàntic fins als nostres dies.

Finalitzarem la nostra intervenció amb dues obres de comiat. *Never weather-beaten sail* és la tercera peça del cicle *Songs of Farewell* (Cançons de Comiat) de Hubert Parry. Les cançons van ser escrites durant la Primera Guerra Mundial quan diversos alumnes seus de la Royal College of Music van ser assassinats. Els textos escollits per Parry reflecteixen l'anhel de fugir de la violència d'un món en guerra i trobar la pau en un regne celestial.

Amb el tercer moviment del *Requiem* de Howells clourem la nostra cantada. Fins fa ben poc es pensava que Howells va compondre aquest *Requiem* com a resposta a la mort de seu fill Michael a l'edat de nou anys, però ara sabem que Howells el va compondre el 1932 o el 1933, originalment destinat al cor del King's College de Cambridge. Per alguna raó la música mai no va ser enviada i la seva existència va romandre desconeguda fins a la publicació el 1980. Després dels tràgics esdeveniments del 1935, Howells va associar cada vegada més el *Requiem* amb el seu fill perdut.

La música d'aquest *Requiem* està basada en melodies llargues i desplegable que es teixeixen perfectament amb les textures generals. El seu llenguatge harmònic modal, cromàtic i sovint dissonant i deliberadament ambigu confecciona un estil general lliure, apassionat i impressionista. Tot això confereix a la música de Howells una qualitat visionària distintiva dels seus predecessors i mestres.

Per acabar aquest concert de Xarxa Coral, els tres cors interpretaran conjuntament tres cants a la mare de Déu: *Nigra sum* de Pau Casals, *Mare* versió coral d'Andreu Ferré i *Ave Virgo sanctissima* del tortosí Josep Ollé.

Pablo Larraz, director principal de l'Orfeó Català

Biografies

Cor Zóngora

El Cor Zóngora va néixer l'any 1996 en el si de l'Escola Municipal de Música Pau Casals del Vendrell (EMMPAC) i està format per una vintena de noies, la majoria estudiants de l'Escola, que treballen per aconseguir una acurada emissió vocal i oferir una interpretació fidel i rigorosa de tota mena de repertoris, des de música antiga fins a contemporània.

Sota la direcció de la seva fundadora, Montserrat Meneses Sendrós, ha pogut treballar i actuar amb diversos músics i compositors. El seu repertori és ampli, però principalment se centra en la cançó popular i obres d'autors dels segles XIX i XX, com G. Fauré, B. Britten o G. Rheinberger. Ha actuat en diversos certàmens i festivals nacionals i internacionals, com el Certamen de Música Religiosa de Caravaca de la Cruz, a Múrcia (2005), la Setmana Cantant Internacional de Tarragona (2006), el Festival de Tardor de l'Auditori Pau Casals del Vendrell, juntament amb el Quartet de Trompes de l'OBC (2006), el Festival de Jazz del Vendrell, on va compartir cartell amb el prestigiós saxofonista de jazz Dick Oatts (2008), el 31è Festival Internacional de Música Pau Casals, sota la batuta de Xavier Pagès (2011), la trobada de l'Atri dels Gentils a la Sagrada Família (2012), el Certamen Coral de Tardor de Praga (2017) i el Festival Corearte Júnior a la Cripta de la Sagrada Família (2018).

Ha dut a terme diverses produccions, com l'*Stabat Mater* de Pergolesi, conjuntament amb l'Orquestra Camera Musicae, sota la direcció de Tomàs Grau (2011), l'*Stabat Mater* de Haydn, amb direcció de J. R. Pascual-Vilaplana (2012), l'adaptació de l'obra *Los pastorcillos en Belén* de Carles Casals, i el *Gloria* de Vivaldi, juntament amb el cor Joves Veus i l'orquestra Ensemble EMMPAC (2019).

També ha destacat per la reinterpretació del *Llibre vermell de Montserrat*, juntament amb Adrià Grandia a la viola de roda i Pere Olivé a la percussió (2010), el concert *Homenatge a Frederic Mompou*, amb el pianista Jordi Soler i la ballarina Núria Sales (2016), la interpretació i representació al Teatre Àngel Guimerà del Vendrell de l'obra *De Berlín al cabaret*, amb la Mone com a solista (2018), i la seva participació en l'estrena de l'himne *El Vendrell, Capital de la Cultura Catalana*, juntament amb Lax'n'Busto (2020).

Ha portat la seva música a diversos països europeus, com ara Alemanya (2007), Txèquia (2017) i Portugal (2018). També ha tingut l'ocasió de treballar amb diversos cors de noies del territori català, com el cor Èulia de Valls, amb el qual va interpretar l'obra de Benjamin Britten *Ceremony of carols* (2017), i els cors Exaudio d'Igualada, Roig Korai de Barcelona i Aglepta de Sant Cugat, sota la direcció de Lluís Vilamajó (2019).

Ha participat en els actes oficials de la Generalitat de Catalunya en la commemoració de la Diada de l'11 de setembre interpretant *El cant de la senyera* en l'arranjament d'Albert Guinovart per a veus blanques (2021). L'any 2007 va ser guardonat amb el Premi Cohí Grau per la seva trajectòria musical, i el 2017, any del seu vintè aniversari, va enregistrar el primer CD, que recull el repertori més rellevant de tots aquests anys.

La direcció musical del cor és a càrrec Montserrat Meneses i Sendrós.

Cor Tyrichae

L'Associació Coral Tyrichae fou fundada l'any 2000 amb la voluntat de difondre el repertori coral de diferents gèneres, èpoques i estils. Està format per una vintena de cantaires de les Terres de l'Ebre. Dirigit des dels inicis pel mestre Raül Martínez, des de l'octubre de 2014 Andreu Ferré n'és el director.

Durant la seva trajectòria, el Cor Tyrichae ha participat en diverses produccions, entre les quals destaquen *El Messies* de G. F. Händel amb l'orquestra The King's Consort, i *Grans cors d'òpera*. Així com diversos projectes amb l'Orquestra Simfònica del Vallès: *Passió segons sant Joan* de J. S. Bach, *Passió segons sant Mateu* de J. S. Bach i *Requiem* de G. Fauré i J. Rutter. Durant el 2014 va interpretar, a diferents cicles i conjuntament amb el Cor Ciutat de Tarragona, el *Requiem* de M. Duruflé. Més recentment destaquen la participació a la VII Trobada de Cors de Cambra Alfons Dastis (València) i el Concert Solidari a la catedral de Tortosa amb l'Orquestra Unesco Barcelona, sota la direcció de Gonçal Comellas. El 2017 va participar a l'11è Simposi Mundial de Cant Coral celebrat a Barcelona amb un parell de concerts.

El Cor de Cambra Tyrichae també ha ofert concerts a la Setmana Medieval de Montblanc, Festival de Música Sacra de Tortosa, Festa del Renaixement de la mateixa ciutat, i el gener del 2011 va actuar al Cicle Coral de l'Auditori de Barcelona. L'any 2012 va enregistrar el CD *Cançó a l'Ebre. Cançó catalana, tradicional i de les Terres de l'Ebre*.

El nom Tyrichae fa referència a un nucli de població d'època ibèrica situat a l'actual turó de la Suda de Tortosa o en algun indret pròxim a la desembocadura de l'Ebre. Possiblement aquesta paraula és l'arrel de la qual deriva el topònim de la capital del Baix Ebre, Tortosa.

Palau de la Música Catalana Temporada 2021–2022

Més informació i venda d'entrades,
abonaments de cicle i abonaments
a la carta a www.palaumusica.cat

Amb la col·laboració de:

Celebrem la vida!

Dimecres, 03.11.21

Rudolf Buchbinder, piano
—Projecte *Diabelli* 2020

Dimarts, 30.11.21

Kavakos, Simfònica de la Ràdio
de Berlín & Jurowski
—*Concert per a violí* de Brahms

Divendres, 03.12.21

Daidsen, Filharmònica
de Bergen & Gardner
—*Quatre últimes cançons*
de Strauss

Dimecres, 02.02.22

Evgeni Koroliov, piano
—*El clave ben temperat* de Bach

Dimarts, 15.02.22

Pires, Simfònica Gulbenkian
& Shimono
—*Concert per a piano núm. 2*
de Chopin

Dijous, 24.03.22

Faust, Les Siècles & Roth
—*La consagració de la primavera*
de Stravinsky

Dilluns, 09.05.22 | Dimarts, 10.05.22

Simfònica de la Ràdio Sueca
& Harding
—*Integral de Simfonies*
de Brahms

Textos

Carlota Baldrís (1960)

Rondalla del bou

Text de Marià Manent (1898-1988)

El bou pesant, veient la gent
que tantes coses oferia,
diu que volia fer un present
al dolç Infant de l'Establia.

I quan minvà una mica el fred
—que l'Infantó ja no plorava—
sortí amb pas lent, dins l'aire net,
sota la nit florida i blava.

Per donar a Déu, pobre i humil
damunt la palla gloriosa,
vol abastar algun flam gentil
de l'estelada tremolosa.

Va caminar per fondes valls
i resseguia la carena.
Sent el clarí de tots els galls,
però ja du la rica ofrena.

Saltant de goig i bruelant,
el bou baixà de la muntanya,
i s'oferia al dolç Infant
amb una estrella a cada banya.

Albert Solé (1948)

Les tres ninetes

Text anònim

Si n'hi havia tres ninetes
de la vila som, de la vall d'Ordino,
assegudes en un banc
de la vila som, de la vila gran.

Totes tres s'enraonaven,
de la vila som, de la vall d'Ordino,
quan vindran nostres galants,
de la vila som, de la vila gran.

Les primeres parauletes,
de la vila som, de la vall d'Ordino,
per què haveu trigat tants anys,
de la vila som, de la vila gran.

N'hem tinguda forta guerra,
de la vila som, de la vall d'Ordino,
de moros i cristians,
de la vila som, de la vila gran.

Les segones parauletes,
de la vila som, de la vall d'Ordino,
quines joies em portau,
de la vila som, de la vila gran.

És una cinta brodada,
de la vila som, de la vall d'Ordino,
no l'han feta cristians,
de la vila som, de la vila gran.

És per tu que els rosers floriran!

Frederic Mompou (1893-1987)

Damunt de tu només les flors

Text de Josep Janés (1913-1959)

Damunt de tu, només les flors.
Eren com una ofrena blanca:
la llum que daven al teu cos
mai més serien de la branca.

Tota una vida de perfum
amb el seu bes t'era donada.
Tu resplendies de la llum
per l'esguard clos atresorada.

Si hagués pogut ésser sospir
de flor! Donar-me com un llir
a tu, perquè la meva vida
s'anés marcint, s'anés marcint sobre el teu pit.
I no saber mai més la nit
que al teu costat fóra esvaïda.

Edwar Elgar (1857-1934)

The snow

Text de Caroline Alice Elgar (1848-1920)

O snow, which sinks so light,
Brown earth is hid from sight
O soul, be thou as white as snow,
O snow, which falls so slow,
Dear earth quite warm below;
O heart, so keep thy glow
Beneath the snow.
*Oh neu, que s'enfonsa amb tanta lleugeresa,
la terra bruna roman oculta a la vista
oh ànima, sigues tan blanca com la neu,
oh neu, que cau tan lentament,
benvolguda terra ben càlida davall;
oh cor, mantingues la teva resplendor
sota la neu.*

O snow, in thy soft grave
Sad flow'rs the winter brave;
O heart, so sooth and save,
as does the snow.
The snow must melt, must go,
Fast, fast as water flow.
Not thus, my soul, O sow
Thy gifts to fade like snow.
*Oh neu, a la teva dolça tomba
les flors tristes, heroïnes de l'hivern;
oh cor, tan calmant i protector,
com ho és la neu.
La neu ha de fondre's, desaparèixer,
ràpidament, tan ràpid com flueix l'aigua.
No és així, ànima meva, oh sembra
els teus presents s'esdueixen com la neu.*

O snow, thou'rt white no more,
Thy sparkling too, is o'er;
O soul, be as before,
Was bright the snow.
Then as the snow all pure,
O heart be, but endure;
Through all the years full sure,
Not as the snow.

*Oh neu, ja no ets blanca,
la teva lluentor també s'ha esvaït;
oh ànima, sigues com abans,
com quan la neu brillava.*

*Quan aleshores la neu era tota pura,
oh, sigues com el cor, però resisteix;
al llarg dels anys, plena i segura,
no pas com la neu.*

Steve Murray (1939)

Train travel suite

Crossing Kansas by train

Text de Donald Justice (1925-2004)

The telephone poles
Have been holding their
Arms out
A long time now
To birds
That will not
Settle there
But pass with
Strange cawings
Westward to
Where dark trees
Gather about a
Waterhole this
Is Kansas the
Mountains start here
Just behind
The closed eyes
Of a farmer's
Sons asleep
In their workclothes
*Els pals del telèfon
han mantingut els
braços estirats
durant molt de temps ja
als ocells
que mai no hi
romandran
però passeu amb
estranyes gralles
cap a l'Oest fins
allà on els arbres foscos
convergeixen sobre una
badina, això
és Kansas, aquí
neixen les muntanyes
just al darrere
dels ulls clucs
dels fills d'un
pagès que s'ha adormit
vestit amb la roba de feina*

Window

Text de Carl Sandburg (1878-1967)

Night from a railroad car window
Is a great, dark, soft thing
Broken across with slashes of light.
*La nit des de la finestra del vagó
és quelcom magnífic, fosc i suau
vulnerada per les guspíres de llum.*

Travel

Text d'Edna St Vincent Millay (1892-1950)

The railroad track is miles away,
And the day is loud with voices speaking,
Yet there isn't a train goes by all day
But I hear its whistle shrieking.

*Les vies del tren romanen a la llunyania,
el dia és feixuc amb la remor de les veus,
i malgrat que no ha passat cap tren en tot el dia
jo sento el seu xiulet com xiscla.*

All night there isn't a train goes by,
Though the night is still for sleep and dreaming,
But I see its cinders red on the sky,
And hear its engine steaming.

*De nit tampoc no ha passat cap tren,
malgrat que la nit és plàcida per dormir i somniar,
però veig les cendres que el cel ha enrogit,
i sento el brunzit del vapor com fumeja.*

My heart is warm with the friends I make,
And better friends I'll not be knowing;
Yet there isn't a train I wouldn't take,
No matter where it's going.

*Dels amics he rebut gran confortació,
i els millors amics que no arribaré a conèixer;
però no hi ha cap tren que no anés a agafar,
i tant me fa on ara pugués anar.*

From a railway carriage

Text de Robert Lewis Stevenson (1850-1894)

Faster than fairies, faster than witches,
Bridges and houses, hedges and ditches;
And charging along like troops in a battle,
All through the meadows the horses and cattle:
All of the sights of the hill and the plain
Fly as thick as driving rain;
And ever again, in the wink of an eye,
Painted stations whistle by.

*Més veloç que les fades, més veloç que les bruixes,
ponts i cases, tanques i rases;
i carregant com les tropes en una batalla,
a través dels prats, els cavalls i el bestiar:
totes les vistes del turó i la plana
vola tan dens com la pluja torrencial;
i un cop més, en un obrir i tancar d'ulls,
per les estacions pintades passa xiulant.*

Here is a child who clambers and scrambles,
All by himself and gathering brambles;
Here is a tramp who stands and gazes;
And there is the green for stringing the daisies!
Here is a cart run away in the road
Lumping along with man and load;
And here is a mill and there is a river:
Each a glimpse and gone for ever!
Hi ha un nen que s'agita i es regira,
ell tot sol va recollint esbarzers;
hi ha un rodamón que s'aixeca i albira;
i hi ha un bardissar on s'enfilen les margarides!
Hi ha un carro que fuig camí endins
com la munió de l'home i la càrrega;
i hi ha un molí, i també hi ha un riu:
en un tancar i obrir d'ulls tot s'ha esvaït per sempre més!

Josep Vila i Casañas (1966)

Cançó de l'instant

Text de Miquel DescLOT (1952)

Venim de tot arreu a celebrar-ho,
venim plegats a fer-ho durador.
Veniú! Veniu, que un dia bé caldrà deixar-ho,
l'instant només l'atura una cançó.

Perquè s'afina l'aire en el capvespre,
perquè rodolen els nabius pel verd,
perquè la guiula pinta el cor de l'ona,
perquè es despulla el faig i no l'avet,
perquè la pluja broda les codines,
perquè hi ha mil secrets a l'alzinar...

Perquè les canyes xiulen vells enigmes,
perquè no torna mai el mateix gorp,
perquè floreix per un no res l'orquídia,
perquè cada any revénen els cucuts,
perquè és tan breu l'olor de la viola,
perquè la gran balena uneix els pols...

Perquè els deserts apaguen sets antigues,
perquè s'adorm en l'aire el falciot,
perquè renilla l'euga a les valls altes,
perquè les flames volen cap als déus,
perquè un infant resol endevinalles,
perquè la boira protegeix amors...

Ricard Castells (1901-1980)

Els degotalls

Tex d'Amadeu Miralles

Esplai del cor
que es filtra dins del pensament,
i els ulls no es cansen de mirar
les crestes de la serra ingent
del nostre Montserrat.

En el lloc més bonic,
la Verge Bruna
des del cel hi va baixar
per fer son Paradís.

Hi ha un bell camí
que, entre les roques passant,
porta l'encisat pelegrí
fins a la roca dels Degotalls.

Llur imatge, porta al meu cor
que sospira el dolç record
del meu pare, que ja els cims
de la muntanya mai més no veurà.

Recordo que sempre, ja des de ben petit,
amb sos braços m'aixecava
per besar la Verge dins son camerí
i per això l'estimo així.

Fes, oh! Verge de Montserrat,
que aquest record no es borri mai;
i als teus peus un jorn el Virolai,
ell i jo et puguem cantar.

Miquel Tortell (1802-1868)

Aubada

Text de Marià Aguiló (1825-1897)

L'estrella més pura
poruga ja guaita;
tremola agradosa
dellà la muntanya.
Ben haja l'estrella,
l'estrella de l'auba!

Els galls que dormien
davall les porxades
¿què és lo que ara veuen,
que tant i tant canten?
Han vista l'estrella,
l'estrella de l'auba.

Estrella que et mostres
quan fugen les altres,
¿per què em deixondeixes
tan de matinada?
En lletres que lluen
respon l'estel d'auba.

Josep Prenafeta (1936-2011)

Molt lluny d'aquí

Text de Màrius Torres (1910-1942)

Sé una ciutat molt lluny d'aquí, dolça i secreta,
on els anys d'alegria són breus com una nit;
on el sol és feliç, el vent és un poeta,
i la boira és fidel com el meu esperit.

L'Orient hi deixà la seva sang de roses,
la mitja lluna càlida del seu minvant etern
i, enllà d'un gran silenci de persianes closes,
un riu profund que corre per una nit d'hivern.

Als seus vells carrerons, plens de fervor, arriba
jo no sé de quins segles un gris d'amor i encens;
el so de les campanes hi té una ànima viva
i el seu batec és lliure com el del cor dels nens.

Allí, més bells encara que els parcs en primavera,
els camps humils i alegres s'obren al capaltard;
en el seu gran repòs l'ànima es fa lleugera
com enmig de la vasta paciència del mar.

Res no crida el meu cor amb més tendresa, ara,
que aquells camins fondals de xops i de canyars.
El seu record fa un ròssec de recança al meu pas;
torna a la meva espatlla la mà greu del meu pare.

Popular

Rondalles de l'Ebre

De Roquetes vinc, de Roquetes vinc, de Roquetes baixo.
Agulles de cap, agulles de cap, agulles de ganxo.

Surt de seguida, Cinteta, surt de seguida al balcó,
si no vols que face a trossos les cordes del guitarró.

Y a tu puerta hemos llegado 'cuatrosientos' en cuadrilla.
Si quieres que te cantemos, saca 'cuatrosientas' sillas.

Des del Delta fins al Port, los hòmens estan de sort,
perquè aquí a l'Ebre les dones són llestes, guapes i bones.

A la jota jota del ganxo de llum, que si no t'apartes te'l tiro damunt.
De les alleverages i dels malparlats i dels maltequero que Déu mos
ne guard.

Ai quin sol, quin sol, ai quin sol, saleró!
Ai com ballàriem si hi hagués guitarró!
Quan te casaràs sabràs lo que és bo,
si al casar ho encertes ja tens feta la sort!

Alça l'aleta, polleta, no em picaràs pollastret,
que la senyora Pepeta se casarà amb Joanet.

Josep Ollé i Sabaté (1987)

Cançó de l'Ebre

Text de Joan Cid i Mulet (1907-1982)

No oïu quina remor més endolcida
que fan les aigües, tot passant?
És la cançó tendra, amorosida,
cançó de l'Ebre triomfant...!

Dorm la ciutat en la hivernada,
crua, desfermada,
que m'omple de neguits el bell repòs.
De bella nit s'atura l'estelada,
confusa, desmaiada,
com una espurna que salta del redós...

...I una remor endolcida,
com d'aigües que van lliscant,
una cançó amorosida
dintre la nit va cantant...

i es giten els canyars reverenciosos,
suaus i silenciosos
com lent ressò del riu a la remor.
El clar de lluna es fica dins l'arbreda
i la remor s'hi queda
talment una cançó d'amor...

I canta el riu a la ciutat dormida,
—cançó engelosida—
que diu grandeses i conculca afanys.
Corre la nit i, a frec d'albada,
la vida és començada,
neta de núvols i neguits estranys.

No oïu la cançó tan amorosida
i vessant de vida,
del riure de l'Ebre sigilós i clar?
És la cançó nostra, la cançó de l'Ebre,
que cap altre riu no la sap cantar!

Lluís Llach (1948)

Cançó a Mahalta

Text de Màrius Torres (1910-1942)

Corren les nostres ànimes com dos rius paral·lels.
Fem el mateix camí sota els mateixos cels.

No podem acostar les nostres vides calmes:
entre els dos hi ha una terra de xiprers i de palmes.

En els meandres grocs de lliris, verds de pau,
sento, com si em seguí, el teu batec suau.

I escolto la teva aigua tremolosa i amiga,
de la font a la mar, la nostra pàtria antiga.

Samuel Sebastian Wesley (1810-1876)

Thou wilt keep him

Textos bíblics

Thou wilt keep him in perfect peace
because he trusteth in Thee
L'home de caràcter ferm, el conserveu en pau,
perquè confia en Vós
(Isaïes 26:3)

The darkness is no darkness with Thee,
but the night is as clear as the day:
The darkness and the light to Thee are both alike

Les tenebres no són fosques per a Vós,
la nit us és tan clara com el dia:
tenebres i llum us són igual.
(Salms 139:11)

God is light and with Him
is no darkness at all
Déu és llum i en ell
no hi ha tenebres de cap mena.
(Joan 1:5b)

Oh let my soul live
and it shall praise Thee
God is light and with Him
is no darkness at all
(Salms 119:175a)

For Thine is the Kingdom,
the power and the glory, for evermore
Perquè vostre és el regne,
el poder i la glòria pels segles dels segles.
(Mateu 6:13)

Wash me thoroughly
Salm 51, 2-3

Wash me throughly from my wickedness,
and forgive me all my sin.
For I acknowledge my faults
and my sin is ever before me.
Renta'm ben bé de les culpes
i purifica'm dels pecats.
Ara reconec les meves faltes
i tinc sempre present el meu pecat.

Charles Villiers Standord (1852-1924)

Beati quorum via

Beati quorum via integra est,
qui ambulant in lege Domini.
Feliços els homes de conducta
irrepreensible, que segueixen la llei del Senyor.

Hubert Parry (1848-1918)

“Never weather-beaten sail”, de *Songs of farewell*

Text de Thomas Campion (1567-1620)

Never weather-beaten sail,
more willing bent to shore.
Never tired pilgrim's limbs
affected slumber more,
Than my wearied sprite now longs to fly
out of my troubled breast:
O come quickly, sweetest Lord,
and take my soul to rest.
Navegant assotat pel clima,
mai no havia desitjat tant ser a la riba.
Els fatigats membres del pelegrí
mai no havien patit tant pel sopor,
com el meu exhaust follet que ara anhela sortir
volant del meu pit torbat:
Oh, vine aviat, dolç Senyor,
i mena la meua ànima al repòs.

Ever blooming are the joys
of Heaven's high Paradise.
Cold age deafs not there our ears
nor vapour dims our eyes:
Glory there the sun outshines
whose beams the blessed only see:
O come quickly, glorious Lord,
and raise my sprite to thee!
*Les joies de l'alt Paradís celestial
sempre resplendeixen.
L'edat freda no ens ensordeix les oïdes
i el vapor no ens ennuvola els ulls:
allà la Glòria eclipsa el sol
i els seus raigs només veuen els benaurats:
oh, vine aviat, gloriós Senyor,
i eleva el meu esperit cap a tu!*

Herbert Howells (1892-1983) “Requiem aeternam”, del *Requiem*

Requiem aeternam dona eis, Domine
Et lux perpetua luceat eis.
*Doneu-los, Senyor, el repòs etern.
Que la llum eterna brilli damunt d'ells.*

Artur Gaya i Jordi Fusté *Mare*

Mare de terra endins,
d'oliveres i pins.
Mare de riu sagrat,
de l'home il·luminat.

Lliureu-mos dels aiguats feros,
Mare de Déu de la Cinta.
Lliure-mos dels aiguats feros,
de pedregades, barrancs,
de llops i matriculeros.

Quan tornes a vindre per Tortosa
a baixar-mos nous regals d'amor,
trobaràs la gent unida i de bon cor,
i d'esta terra ben orgullosa.

A la porta del temple et rebrem
on tantes vegades t'hem cantat,
on tantes campanes han tocat
i entonarem una jota en sentiment.
Mare, nostra Cinta sobretot!

Doneu-mos lo bon parlar
Mare de terra estimada.
Doneu-mos bon escoltar,
porteu-mos una abraçada,
baixeu-mos una abraçada
i força per estimar.

Quan tornes a vindre per Tortosa...

Pau Casals (1876-1973)

Nigra sum

Nigra sum, sed Formosa,
filiae Jerusalem.
Ideo dilexit me rex
et introduxit me
in cubiculum suum
et dixit mihi:
*Soc negra, però formosa,
filles de Jerusalem.
Per això el rei m'estimà
i m'introduí
a la seva Cambra
i em digué:*

Surge, amica mea, et veni.
Iam hiems transiit,
imber abiit et recessit.
Flores apparuerunt in terra nostra.
Tempus putationis advenit
Alleluia.
*Aixeca't amiga meua i vine.
L'hivern ha passat,
l'aiguat s'ha allunyat i se n'ha anat,
han esclatat les flors a la nostra terra,
ha arribat el temps de la poda.
Al·leluia.*

Josep Ollé i Sabaté

Ave Virgo sanctissima

Ave Virgo sanctissima,
Dei Mater piissima,
maris stella clarissima.
Salve semper gloriosa,
margarita pretiosa,
sicut liliū formosa,
nitens olens velut rosa.
*Ave, Verge santíssima,
Mare de Déu, la més pietosa,
la més brillant estrella del mar,
salve, sempre gloriosa,
perla valuosa
llueixes formosa com un lliri,
i fas olor de rosa.*

Lluís Millet (1867-1941)

El cant de la senyera

Text de Joan Maragall (1856-1903)

Al damunt dels nostres cants
aixequem una Senyera
que els farà més triomfants.

Au, companys, enarborem-la
en senyal de germandat!
Au, germans, al vent desfem-la
en senyal de llibertat.
Que voleï! Contemplem-la
en sa dolça majestat!

Oh bandera catalana!,
nostre cor t'és ben fidel:
volaràs com au galana
pel damunt del nostre anhel:
per mirar-te sobirana
alçarem els ulls al cel.

I et durem arreu enlaire,
et durem, i tu ens duràs:
voleiant al grat de l'aire,
el camí assenyalaràs.
Dóna veu al teu cantaire,
llum als ulls i força al braç.

També et pot interessar...

La Casa dels Cants

Divendres, 12.11.21 – 20 h

Petit Palau

Kaija Saariaho

Cor de Cambra del Palau de la Música (Xavier Puig, director principal)

Simon Halsey, *director*

X. Pagès Corella: *Invocation to the Earth*. Encàrrec del Palau de la Música Catalana dins el programa Barcelona Creació Sonora (estrena absoluta)

E. Ešenvalds: *Stars*

K. Saariaho: *Reconnaissance*. Coencàrrec d'Accentus, SWR/Südwestrundfunk for Donaueschinger Musiktage, November Music i Palau de la Música Catalana (estrena)

Preu: 15 €

Tardes al Palau

Dilluns, 29.11.21 – 19 h

Sala de Concerts

150è aniversari del naixement d'Amadeu Vives

Josep Bros, *tenor*

Rocío Pérez, *soprano*

Cor de Cambra del Palau de la Música (Simon Halsey, director artístic)

Orquestra Simfònica del Vallès

Xavier Puig, *director*

Selecció de romances i duets de sarsueles d'Amadeu Vives: *Maruxa, Doña Francisquita, Bohemios*, etc.

Preus: 20 a 35 €

An abstract painting featuring vibrant, wavy lines in shades of blue, orange, and white, creating a sense of movement and depth. The background is a deep, solid blue.

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

